

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ם

לעוזי רש"י
אשטרלייד
[אישטרילילויי']. לקרד
(לקרצף בחזקה).

ונל מומו. בסן זה בחול על קבוכו צלט יומת: "א. סוקול וטאול עושה וטוב לוין מואל בז'ין מקוט מוש נאלן נמקוט מוש לספוגו שטאול גוטס פוזה: מקדרין". הפקולאייר: מקלפין. קלפלען צלט ציטיינ גוטס
וילווע וועסה מזרה לחובג צבען הייס אט מלנלה סייח. קמני מיאמת
האנט מקלפין חמלת נט גור מתון
טהרט האט לי צלט לי קרייז
עדי קידור נט' סקטיט מכךית להט
פצעה וממעלה: אה מיחלך. ולכען
ספלי מיטף: מתרגע' ואופין

כל ממוני אמרנן אי שירת ליה במקומות שאין
עוושין בו מום אתי למעדר במקומות שעושין
נו מום ורבנן כל שכן دائ לא שירת ליה
כלל אתי למעדרומי אמרנן לרבי יהודה
אדם בחול על ממוני וחנתן ר' יהודה אומר
אין (מקדרין) הבהירה כי ט' מפני שהוא
עשה חבורה אבל מוקצפן וחכ' א אין
מקדרין אף אין מוקצפן ותניא איזהו קידור
אייזהו קרצוף קידור קמנין ועושים חבור' קרצוף
דולים ואין עושין חבורה חתום دائ שביק ל'
אית אמרנן אדם בחול על ממוני הכא אי
שביק ל', צערא בעלמא הוא לא אמר' אדם
בחול על ממוני ור' יהודה מאי שנא גבי חמץ
גנוג' ומאי שנא גבי קרצוף דלא גור לחם
יכליהם מיחלף קידור בקרצוף לא מיחלף:
מתרני ר' מ אמר אוכלים כל חמץ ושופרין
בתחלה יש רב' יהודה אומר אוכליין
כל ארבע וחולין כל חמץ ושופרין בתחלה
שש ווד א' ר' יהודה שתי חולות של תודה
פסולות מונחות על גב האיצטבא כל ומן
שםונחות כל העם אוכליין ניטלה אותה תולין
א' אוכליין ולא שופרין ניטלו שתותן התחלין
כל העם שופרין ר' ג אמר חולין נאכלין כל
ארבע ותרומה כל חמץ ושופרין בתחלה
תש: גמ' תנין חתום אחד אמר בשניים בחיש
אחד אמר בשלשה (ו) עדותן קיימת שה
ודע בעבורו של חדש זה אינו יודע בעבורו
של חדש אחד אמר בשלשה ואחד אמר
בשבע עדותן בטלה שבorschח מה
אמרacci' כשהמצא לאמר לדברי רב'
ביבה' עדותן בטלה אחד אמר בשתי שעות
תנן קיימת אחד אמר בשלש ואחד אמר
מאייר רב' יהודה אמר עדותן קיימת
זoor בשבע עדותן בטלה שבorschח מה
אמרacci' לאחריו אמר בא' לאמר לדברי רב'
לדברי רב' יהודה אדם טועה חצי שעיה
לאיל כלום מעשה כי הוה במייפך תרתי ומעיל
שתים והוא דקאמר שלש בתחלה שלש
שי' שעיה מעשה כי הוה בפלגא דראבע הוה
וקומטיע פלגא דשעתא לקמיה והאי דקאמר
דשעתא לאחריו אמר בא' אמרacci' אמר
אדם טועה משחו לדברי רב' יהודה אדם
אדם טועה משחו מעשה כי הוה או בסוף
חד מיניהם טועה משחו לדברי רב' יהודה
כי הוה או בסוף שלש או בתחלה חמיש
וחדר

מופת תומפota

א. אם היה חדש שעבר חסר. מ"י כ"ב. [ונאמא' סמיכין בפרק נ' והכתב ארכובה. ס. ו' ושותפו העדרה והציגו העדרה. מ"ט. י"ב. ג. ממש דיטשו בעבורו דירותן. מ"י ק"ג. ד. שלל והכורין תנק בחרבם.]